

31996L0022

23.5.1996

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 125/3

DYREKTYWA RADY 96/22/WE

z dnia 29 kwietnia 1996 r.

dotycząca zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i β -agonistycznym i uchylająca dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG oraz 88/299/EWG

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 81/602/EWG ⁽⁴⁾ zakazuje stosowania niektórych substancji o działaniu hormonalnym i wszelkich substancji działających tyreostatycznie, a dyrektywa 88/146/EWG ⁽⁵⁾ zakazuje używania w hodowli zwierząt niektórych substancji o działaniu hormonalnym, zastrzegając jednocześnie określone wyjątki.
- (2) Dyrektywa Rady 88/299/EWG ⁽⁶⁾ ustanawia warunki dla dopuszczania wyjątków od zakazu handlu niektórymi kategoriami zwierząt i mięsa, przewidzianych w art. 7 dyrektywy 88/146/EWG.
- (3) W związku z odkładaniem się w mięsie i innych środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego pozostałości niektórych substancji mających działanie tyreostatyczne, estrogenne, androgenne i gestagenne mogą one być niebezpieczne dla konsumentów i mogą także wpływać na obniżenie jakości środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego.
- (4) W hodowli inwentarza żywego są nielegalnie używane nowe substancje o działaniu anabolicznym, takie jak agoniści receptorów beta, w celu stymulowania wzrostu zwierząt i opłacalności ich hodowli.
- (5) Rezultaty dochodzenia przeprowadzonego przez Komisję w Państwach Członkowskich w latach 1990–1992 wykazują, że agoniści receptorów beta są szeroko dostępni w sektorze hodowli inwentarza żywego, co prowadzi do ich sprzecznego z prawem stosowania.
- (6) Nieodpowiednie używanie agonistów receptorów beta może stwarzać poważne zagrożenie dla ludzkiego zdrowia; w interesie konsumentów należy zabronić posiadania agonistów receptorów beta, podawania ich zwierzętom wszelkich gatunków i wprowadzania ich w tym celu na rynek; ponadto należy zabronić posiadania,

podawania zwierzętom wszelkich gatunków i wprowadzania na rynek stylbenów i substancji tyreostatycznych, a sposób używania innych substancji należy uregulować.

- (7) Należy jednak zezwolić na podawanie środków leczniczych bazujących na agonistach receptorów beta w ściśle określonych celach terapeutycznych, w przypadku niektórych kategorii bydła, zwierząt koniowatych i zwierząt domowych.
- (8) Konieczne jest ponadto zapewnienie, by wszyscy konsumenci mogli nabywać mięso i produkowane z nich środki spożywcze dostarczane w takich samych warunkach i by produkty te odpowiadały możliwie ściśle ich zainteresowaniom i oczekiwaniom; z uwagi na wrażliwość konsumentów w tym względzie może to skutkować jedynie pewnym zwiększeniem spożycia omawianych produktów.
- (9) Należy utrzymać zakaz używania do celów tuczu substancji hormonalnych; można natomiast zezwolić na używanie niektórych substancji do celów leczniczych lub zootechnicznych, ale musi być ono ściśle kontrolowane w celu zapobieżenia jakimkolwiek nadużyciom.
- (10) Przepisy dotyczące okresów wydalania tych substancji z organizmu nie zostały zharmonizowane na poziomie Wspólnoty i istnieją istotne różnice między Państwami Członkowskimi w tym zakresie, szczególnie gdy chodzi o dozwolone weterynaryjne środki lecznicze zawierające substancje hormonalne lub agonistów receptorów beta; dlatego też, w celu zharmonizowania tych spraw, należy ustanowić maksymalne okresy wydalania z organizmów takich środków medycznych.
- (11) Ponadto zwierzęta, którym podawano takie substancje w celach terapeutycznych lub zootechnicznych, oraz mięso pochodzące od takich zwierząt, nie powinny być, co do zasady, przedmiotem handlu, ponieważ mogłoby to osłabić skuteczność działania mechanizmów kontrolnych systemu jako całości; należy jednakże przewidzieć, pod pewnymi warunkami, wyjątki od tego zakazu w odniesieniu do handlu wewnątrzwspólnotowego i przywozu z państw trzecich zwierząt hodowlanych i zwierząt reprodukcyjnych, których okres aktywności jako reproduktorów dobiega końca.

⁽¹⁾ Dz.U. C 302 z 9.11.1993, str. 8 oraz Dz.U. C 222 z 10.8.1994, str. 16.

⁽²⁾ Dz.U. C 128 z 9.5.1994, str. 107.

⁽³⁾ Dz.U. C 52 z 19.2.1994, str. 30.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 222 z 7.8.1981, str. 32. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 85/358/EWG (Dz.U. L 191 z 23.7.1985, str. 46).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 70 z 16.3.1988, str. 16. Dyrektywa zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 128 z 21.5.1988, str. 36.

- (12) Na wyjątki takie można zezwolić wówczas, gdy zapewnione zostaną odpowiednie gwarancje dla zapobieżenia nadużyciom w handlu; gwarancje takie muszą obejmować produkty, których używanie zostaje dopuszczane, warunki określające sposób ich używania i sposoby kontroli dla zapewnienia, by warunki te były spełniane, szczególnie w odniesieniu do koniecznych okresów wydalania.
- (13) Należy ustanowić przepisy umożliwiające skuteczną weryfikację stosowania przepisów wywodzących się z niniejszej dyrektywy.
- (14) Należy uchylić dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG i 88/299/EWG.
- (15) Jeżeli nielegalne stosowanie środków wspomagających przyrost wagi zwierząt i produktywność w hodowli zwierząt ma być rzeczywiście skutecznie zwalczane, to działania w tym zakresie powinny być organizowane na szczeblu Wspólnoty.
- (16) W dniu 18 stycznia 1996 r. Parlament Europejski zwrócił się do Komisji i Rady o dalsze przeciwstawianie się przywozowi do Wspólnoty mięsa traktowanego przy zastosowaniu hormonów, prosił o utrzymanie całkowitego zakazu stosowania środków wspomagających przyrost wagi zwierząt w hodowli zwierząt i w tymże celu prosił Radę o niezwłoczne przyjęcie wniosku Komisji, w sprawie, którego Parlament dostarczył swoją opinię w dniu 19 kwietnia 1994 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Do celów niniejszej dyrektywy przyjmuje się definicje mięsa i produktów mięsnych podane w dyrektywach 64/433/EWG ⁽¹⁾, 71/118/EWG ⁽²⁾, 77/99/EWG ⁽³⁾ i 91/495/EWG ⁽⁴⁾ definicje produktów akwakultury podane w dyrektywie 91/493/EWG ⁽⁵⁾ i definicje weterynaryjnych środków leczniczych podanych w dyrektywach 81/851/EWG ⁽⁶⁾ i 81/852/EWG ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 121 z 29.7.1964, str. 2012/64. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 95/23/WE (Dz.U. L 243 z 11.10.1995, str. 7).

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 8.3.1971, str. 23. Dyrektywa zmieniona Aktem Przyłączenia z 1994 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 85. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 85/68/WE (Dz.U. L 332 z 31.12.1995, str. 10).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 41. Dyrektywa zmieniona Aktem Przyłączenia z 1994 r.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 15. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 95/71/WE (Dz.U. L 332 z 30.12.1995, str. 40).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 317 z 6.11.1981, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 93/40/EWG (Dz.U. L 214 z 24.8.1993, str. 31).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 317 z 6.11.1981, str. 16. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 93/40/EWG (Dz.U. L 214 z 24.8.1993, str. 31).

2. Dodatkowo stosowane będą następujące definicje:

- a) „zwierzęta gospodarskie” oznaczają zwierzęta domowe z gatunków bydła, świń i kóz, domowych jednokopytnych, drobiu i królików, jak również dzikich zwierząt tych gatunków oraz dzikich zwierząt przeżywających wyhodowanych w gospodarstwie;
- b) „działanie lecznicze” oznacza podawanie – zgodnie z art. 4 niniejszej dyrektywy – pojedynczym zwierzętom gospodarskim dozwolonych substancji w celu leczenia, po zbadaniu przez lekarza weterynarii, problemu płodności – włącznie z przerwaniem niechcianej ciąży – i, w przypadku agonistów receptorów beta, dla wywoływania porodu u cielących się krów oraz leczenia trudności z oddychaniem i wywoływania porodu u koniowatych, hodowanych w celach innych niż produkcja mięsa;
- c) „działanie zootechniczne” oznacza podawanie:
- i) pojedynczemu zwierzęciu gospodarskiemu każdej substancji dozwolonej art. 5 niniejszej dyrektywy w celu synchronizowania rui oraz przygotowywania dawców i biorców implantowanych embrionów, po zbadaniu zwierzęcia przez lekarza weterynarii, lub, zgodnie z art. 5 ust. 2, na jego odpowiedzialność;
- ii) w przypadku zwierząt akwakultury w grupie zwierząt hodowlanych w celu zmiany płci, na podstawie recepty lekarza weterynarii i na jego odpowiedzialność,
- d) „nielegalne zabiegi” oznaczają używanie niedozwolonych substancji lub produktów, albo używanie substancji lub produktów dozwolonych w ustawodawstwie Wspólnoty do celów lub w warunkach innych niż te określone w ustawodawstwie Wspólnoty.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie zabronią:

- a) wprowadzania na rynek stylbenów, pochodnych stylbenów, ich soli i estrów oraz substancji tyreostatycznych z przeznaczeniem do podawania zwierzętom wszelkich gatunków;
- b) wprowadzania na rynek agonistów receptorów beta, przeznaczonych do podawania zwierzętom, których mięso i z których wytworzone produkty są przeznaczone do spożycia przez ludzi, w celach innych niż przewidziane w art. 4 ust. 2.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie zabraniają:

- a) podawania zwierzętom gospodarczym lub akwakultury, kiedykolwiek i w jakikolwiek sposób, substancji o działaniu tyreostatycznym, estrogenym, androgennym lub gestagennym;
- b) trzymania w gospodarstwach, za wyjątkiem przypadków objętych kontrolą urzędową, zwierząt, określonych w lit. a), wprowadzania na rynek lub uboju do celów spożycia przez ludzi zwierząt gospodarskich lub zwierząt akwakultury, których organizm zawiera substancje, określone w lit. a), lub w których organizmach stwierdzono obecność takich substancji, chyba że można udowodnić, że omawiane zwierzęta były poddawane działaniom zgodnym z art. 4 lub 5;
- c) wprowadzania na rynek do celów spożycia przez ludzi zwierząt akwakultury, którym podawano substancje, określone w lit. a), i produktów przetworzonych pochodzących od takich zwierząt;
- d) wprowadzania na rynek mięsa zwierząt, określonych w lit. b);
- e) przetwórstwa mięsa, określonego w lit. d).

Artykuł 4

Nie naruszając przepisów art. 2 i 3 Państwa Członkowskie zezwolą na:

- 1) podawanie zwierzętom gospodarskim, w celach leczniczych, estradiolu 17 β , testosteronu i progesteronu oraz ich pochodnych, łatwo uwalniających w miejscu ich podawania związki macierzyste w wyniku procesu hydrolizy, zachodzącego po ich wchłonięciu. Weterynaryjne środki lecznicze używane w działaniach terapeutycznych muszą spełniać wymagania dla wprowadzania na rynek ustanowione w dyrektywie 81/851/EWG i mogą być podawane tylko przez lekarza weterynarii, w postaci zastrzyków lub, dla leczenia dysfunkcji hormonów płciowych, w formie spirali dopochwowych, ale nie wszczepianych, i w stosunku do zwierząt dokładnie identyfikowanych. Leczenie identyfikowanych zwierząt musi podlegać rejestrowaniu przez odpowiedzialnego za nie lekarza weterynarii. Lekarz weterynarii ten musi odnotowywać w rejestrze, który może odpowiadać wzorowi określzonemu w dyrektywie 81/85/EWG, co najmniej następujące szczegóły:
 - rodzaj leczenia,
 - rodzaj zastosowanych dozwolonych produktów,
 - datę ich zastosowania,
 - identyfikację leczonego zwierzęcia.

Rejestr musi być na życzenie udostępniany właściwym władzom;

- 2) podawanie w celach leczniczych dozwolonych weterynaryjnych środków leczniczych z zawartością:
 - i) trenbolonów alilu, podawanych doustnie, lub agonistów receptorów beta, koniowatym lub zwierzętom domowym, pod warunkiem że są one stosowane zgodnie ze wskazówkami producenta;
 - ii) agonistów receptorów beta w postaci zastrzyków w celu przyspieszenia porodu u krów podczas cielenia.

Substancje te muszą być podawane przez lekarza weterynarii lub, w przypadku weterynaryjnych środków leczniczych, określonych w pkt i), na jego osobistą odpowiedzialność; zabieg musi zostać zarejestrowany przez odpowiedzialnego za nie lekarza weterynarii, który odnotowuje co najmniej szczegółów wymienione w ust. 1.

Rolnikom zabrania się posiadania weterynaryjnych środków leczniczych z zawartością agonistów receptorów beta, które mogą być stosowane w celu przyspieszenia porodu.

Jednakże, nie naruszając przepisów ust. 2 pkt ii) akapit pierwszy, zabrania się dokonywania takich zabiegów na zwierzętach hodowlanych, włącznie ze zwierzętami reprodukcyjnymi, których okres aktywności jako reproduktorów dobiega końca.

Artykuł 5

Bez względu na art. 3 ust. 3 i nie naruszając przepisów art. 2 Państwa Członkowskie mogą zezwolić na podawanie zwierzętom gospodarskim, do celów działań zootechnicznych, weterynaryjnych środków leczniczych o działaniu estrogenym, androgennym lub gestagennym, dozwolonych zgodnie z dyrektywą 81/851/EWG i 81/852/EWG. Takie weterynaryjne środki lecznicze muszą być podawane przez lekarza weterynarii dokładnie identyfikowanym zwierzętom; leczenie musi zostać zarejestrowane przez odpowiedzialnego za nie lekarza weterynarii, zgodnie z art. 4 ust. 1.

Państwa Członkowskie mogą jednak zezwolić na dokonywanie synchronizacji rui i przygotowywanie dawców i biorców implantowanych embrionów nie bezpośrednio przez lekarza weterynarii, jednak na jego odpowiedzialność.

W przypadku zwierząt akwakultury młode ryby można przez pierwsze trzy miesiące poddawać zabiegom mającym na celu spowodowania zmiany płci, przy zastosowaniu weterynaryjnych środków leczniczych o działaniu androgennym i dozwolonych zgodnie z dyrektywami 81/851/EWG i 81/852/EWG.

W przypadkach przewidzianych w niniejszym artykule lekarz weterynarii wystawia jednorazową receptę ze wskazaniem przedmiotowego zabiegu i wymaganej ilości środka leczniczego oraz odnotowuje w rejestrze przepisane środki.

Zabrania się jednak dokonywania zabiegów zootechnicznych wobec zwierząt hodowlanych, włącznie ze zwierzętami reprodukcyjnymi, również w okresie tuczenia, których okres aktywności jako reproduktorów dobiega końca.

Artykuł 6

1. Produkty hormonalne i agoniści receptorów beta, których stosowanie na zwierzętach gospodarskich jest dozwolone, zgodnie z art. 4 i 5, muszą spełniać wymogi dyrektyw 81/851/EWG i 81/852/EWG.

2. Na podstawie ust. 1 nie może jednak być dozwolone stosowanie następujących środków:

a) środków hormonalnych:

i) środków działających jako osad;

ii) środków o okresie wydalania dłuższym niż 15 dni po zakończeniu leczenia;

iii) środków:

- dozwolonych na podstawie przepisów obowiązujących przed wprowadzeniem poprawek poczynionych w rozporządzeniu (EWG) nr 2309/93 ⁽¹⁾,
- których warunki stosowania nie są znane,
- dla których nie istnieją odczynniki lub urządzenia stosowane w technikach analitycznych, mających na celu wykrywanie obecności pozostałości w ilościach przekraczających dozwolony poziom;

b) weterynaryjnych środków leczniczych o zawartości agonistów receptorów beta o okresie wydalania dłuższym niż 28 dni po zakończenia leczenia.

Artykuł 7

1. Do celów handlowych Państwa Członkowskie mogą zezwolić na wprowadzenie na rynek zwierząt hodowlanych i zwierząt reprodukcyjnych, których okres aktywności jako reproduktorów dobiega końca, które w ostatnim okresie poddano zabiegom określonym w art. 4 i 5 i mogą zezwolić na umieszczanie stempla Wspólnoty na mięsie pochodzącym od zwierząt, w stosunku do których spełnione zostały warunki określone w art. 4 i 5 oraz w stosunku do których spełnione zostały wymagania odnośnie do minimalnego okresu wydalania określone w art. 6 ust. 2 lit. a) pkt ii) lub odpowiednio lit. b) lub okresu wydalania określonego w zezwoleniu na wprowadzanie na rynek.

Jednakże handel wysokowartościowymi końmi, w szczególności końmi wyścigowymi, końmi konkursowymi, końmi cyrkowymi lub końmi przeznaczonymi do celów rozplodowych lub wystawienniczych, włącznie z zarejestrowanymi koniowatami, którym podawano weterynaryjne środki lecznicze o zawartości trenbolonów alilu lub agonistów receptorów beta, w celach określonych w art. 4, może mieć miejsce przed końcem okresu wydalania, pod warunkiem że spełniane są warunki ich podawania i że rodzaj i datę zabiegów zapisano w certyfikacie lub paszporcie towarzyszącym tym zwierzętom.

2. Mięsa lub produktów pochodzących od zwierząt, którym, zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy dopuszczającymi wyjątki, podawano substancje o działaniu estrogennym, andro-

gennym lub gestagennym nie wolno wprowadzać na rynek z przeznaczeniem do spożywania przez ludzi, jeżeli przedmiotowym zwierzętom nie podawano weterynaryjnych środków leczniczych spełniających wymogi art. 6 i jeżeli przed dokonaniem uboju zwierzęcia nie był przestrzegany przewidziany okres wydalania tych środków z ich organizmu.

Artykuł 8

Państwa Członkowskie zapewniają, aby:

- 1) podczas dokonywania przywozu i wytwarzania oraz składowania, dystrybucji, sprzedaży i stosowania substancji, określonych w art. 2 i 3 lit. a), dysponowanie nimi było ograniczone do kręgu osób upoważnionych na podstawie ustawodawstwa krajowego, zgodnie z art. 1 dyrektywy 90/676/EWG ⁽²⁾;
- 2) w uzupełnieniu kontroli przewidzianych w dyrektywie regulującej wprowadzanie na rynek różnych produktów będących przedmiotem niniejszego uregulowania właściwe władze krajowe dokonywały niezapowiedzianych kontroli przewidzianych w art. 11 dyrektywy 96/23/WE ⁽³⁾ w celu zapobiegania przypadkom:
 - a) posiadania lub obecności substancji lub środków zabronionych zgodnie z art. 2, przeznaczonych do podawania zwierzętom w celu zwiększenia ich wagi;
 - b) nielegalnego leczenia zwierząt;
 - c) uchybień w przestrzeganiu okresów wydalania w organizmie, przewidzianych w art. 6;
 - d) uchybień w przestrzeganiu ograniczeń w stosowaniu niektórych substancji lub środków ustanowionych w art. 4 i 5;
- 3) przeprowadzane były testy na obecność:
 - a) substancji, określonych w ust. 1, w organizmach zwierząt, w wodzie podawanej do picia zwierzętom i we wszystkich miejscach, w których zwierzęta są hodowane bądź przetrzymywane;
 - b) pozostałości wymienionych poprzednio substancji w żywych zwierzętach, ich ekskrementach i płynach ustrojowych oraz w tkankach zwierząt i produktach zwierzęcych;

zgodnie z załącznikami III i IV do dyrektywy 96/23/WE.

- 4) w przypadkach, w których kontrole przewidziane w ust. 2 ujawnią:
 - a) obecność substancji lub produktów, których stosowanie lub posiadanie zostało zabronione, lub obecność substancji, których podawanie kwalifikuje się jako nielegalny zabieg, to takie substancje lub produkty ulegają konfiskacie, podczas gdy zwierzęta poddawane takim zabiegom oddaje pod nadzór urzędowy aż do chwili wymierzenia osobom odpowiedzialnym odpowiedniej kary;

⁽¹⁾ Dz.U. L 214 z 24.8.1993, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 373 z 31.2.1990, str. 15.

⁽³⁾ Dz.U. L 125 z 23.5.1996, str. 10.

- b) uchybienia, gdy chodzi o spełnianie wymogów określonych w ust. 2 lit. b) i c), właściwe władze podejmują odpowiednie kroki stosownie do stopnia naruszenia obowiązującego prawa.

Artykuł 9

Nie naruszając przepisów dyrektywy 81/851/EWG, przedsiębiorstwa dokonujące zakupu lub wytwarzania substancji mających działanie tyreostatyczne, estrogenne, androgenne lub gestagenne oraz agonistów receptorów beta, przedsiębiorstwa upoważnione w jakimkolwiek zakresie do wprowadzania na rynek takich substancji lub środków i przedsiębiorstwa dokonujące zakupu lub wytwarzania z takich substancji środków farmaceutycznych i weterynaryjnych środków leczniczych, są zobowiązane do prowadzenia szczegółowego rejestru zawierającego, w porządku chronologicznym, dane na temat wyprodukowanych lub pozyskanych ilości, a także ilości sprzedanych lub zużytych do produkcji środków farmaceutycznych lub weterynaryjnych środków leczniczych oraz nazwiska osób, którym ilości takie zostały sprzedane lub od których zostały one zakupione.

Powyższe informacje muszą być udostępniane właściwym władzom na ich życzenie, zaś w przypadku prowadzenia ich w formie skomputeryzowanej, w formie odpowiedniego wydruku.

Artykuł 10

W przypadkach kiedy kontrola przeprowadzona w Państwie Członkowskim wykazuje uchybienia w stosowaniu się do wymagań dyrektywy w kraju pochodzenia zwierząt lub produktów, właściwe władze Państwa Członkowskiego odwołują się do przepisów dyrektywy Rady 89/608/EWG z dnia 21 listopada 1989 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania ustawodawstwa dotyczącego spraw weterynaryjnych i zootechnicznych⁽¹⁾.

Artykuł 11

1. Państwa trzecie, których ustawodawstwo zezwala na wprowadzanie na rynek i podawanie stylbenów, pochodnych stylbenów oraz ich soli i estrów lub substancji tyreostatycznych do podawania zwierzętom wszelkich gatunków, nie mogą figurować na żadnym, prowadzonym zgodnie z ustawodawstwem Wspólnoty, wykazie krajów, z których Państwa Członkowskie mogą przywozić zwierzęta gospodarcze lub akwakultury albo produkty lub mięso pozyskiwane z takich zwierząt.

2. Państwa Członkowskie zabronią także przywozu z państw trzecich figurujących na którymkolwiek z wykazów określonych w ust. 1:

- a) zwierząt gospodarczych lub akwakultury:
- i) którym kiedykolwiek i w jakikolwiek sposób podawano środki lub substancje określone w art. 2 lit. a);

⁽¹⁾ Dz.U. L 351 z 2.12.1989, str. 34.

- ii) którym podawane były substancje lub środki, określone w art. 3 lit. a), jeżeli te substancje lub środki nie były podawane w sposób odpowiadający wymogom ustanowionym w art. 4, 5 i 7, i w stosunku do których nie były przestrzegane okresy ich wydalania z organizmu dozwolone w zaleceniach międzynarodowych;

- b) mięsa lub produktów wytworzonych ze zwierząt, których przywozu zakazano przepisem pod lit. a).

3. Jednakże zwierzęta hodowlane, zwierzęta reprodukcyjne, których okres aktywności reprodukcyjnej dobiega końca lub mięso pochodzące od nich mogą być przywożone z państw trzecich, pod warunkiem że dostarczą one gwarancji co najmniej równoważnych tym, jakie przewidziano w niniejszej dyrektywie, które zostały ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 33 dyrektywy 96/23/WE w celu zapewnienia skuteczności przepisów rozdziału V tej dyrektywy.

4. Kontrola przywozu z państw trzecich będzie prowadzona zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. c) dyrektywy Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r., ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁽²⁾ i art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 90/675/EWG z dnia 10 grudnia 1990 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁽³⁾.

Artykuł 12

Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów, może na wniosek Komisji przyjąć rozwiązania przejściowe konieczne dla wprowadzenia rozwiązań przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 13

1. Dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG i 88/299/EWG tracą moc z dniem 1 lipca 1997 r.

2. Odniesienia do uchylonych dyrektyw są interpretowane jako odniesienia do niniejszej dyrektywy i są odczytywane zgodnie z tabelą korelacyjną zawartą w Załączniku.

Artykuł 14

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, włącznie z wszelkimi karami, niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 1 lipca 1997 r. i niezwłocznie powiadają o tym Komisję.

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56. Dyrektywa zmieniona decyzją Komisji 94/157/WE (Dz.U. L 103 z 6.5.1995, str. 40).

⁽³⁾ Dz.U. L 373 z 31.12.1990, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 95/52/WE (Dz.U. L 265 z 8.11.1995, str. 16).

Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

3. Podczas stosowania przepisów niniejszej dyrektywy w zakresie beta-agonistów odnośne przepisy krajowe nadal są stosowane zgodnie z zasadami ogólnymi Traktatu.

Artykuł 15

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 16

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 kwietnia 1996 r.

W imieniu Rady

W. LUCHETTI

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Tabela korelacyjna

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG i 88/299/EWG	
art. 1 ust. 1	art. 1 ust. 1	81/602/EWG
	art. 1 ust. 1	88/146/EWG
art. 1 ust. 2 lit a) i b)	art. 1 ust. 2	81/602/EWG
	art. 1 ust. 2	88/146/EWG
	art. 2 ust. 1 lit. b)	88/299/EWG
art. 2 lit. a)	art. 3	81/602/EWG
art. 2 lit. b)	—	
art. 3	art. 2	81/602/EWG
art. 4 ust. 1	art. 4	81/602/EWG
	art. 2 i art. 3 lit. b)	88/146/EWG
	art. 1 ust. 1 lit. a) oraz ust. 2 i 4	88/299/EWG
art. 4 ust. 2	—	
art. 5	art. 4	81/602/EWG
	art. 2 ust. 1 lit. b) oraz ust. 2 i 4	88/299/EWG
art. 6	art. 2 ust. 3	88/299/EWG
art. 7 ust. 1	art. 7	88/146/EWG
	art. 2 i 3	88/299/EWG
art. 7 ust. 2	art. 4	88/299/EWG
art. 8	art. 7	81/602/EWG
art. 9	art. 4	88/146/EWG
art. 10	—	
art. 11 ust. 1	—	
art. 11 ust. 2	art. 6 ust. 1 i 2	88/146/EWG
art. 11 ust. 3	art. 5	88/299/EWG
art. 11 ust. 4	art. 6 ust. 7	88/146/EWG
art. 12	—	
art. 13	—	
art. 14	—	
art. 15	—	
art. 16	—	
Załącznik	—	